

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia VII. Amor diuinus fugat monstra conuiuialia Magdalenae in limine
Simonis occurentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Nec tecum, aut sine te potis est rea viuere IESV:

Das animam, & dubio munere dando rapis.

Ah! cui nunc oreris vitæ alter Eous, an idem

Ambiguo in nimbo mortis eclipsis eris?

Quàm diu adhuc trepidam lis diuidet anxiam
mentem?

Perpete sub luctâ viuere, nõne mori est?

Morte magis nocet, haud vitalem viuere vitam.

Mors vnâ, innumeras vita dat ægra neces.

ELEGIA VII.

*Amor diuinus fugat monstra conuiuialia
MAGDALENÆ in limine Simonis
occurrentia.*

OBNIXI tandem victrix animosa pudoris
Vt stetit aratas Magdalis ante fores,
Ilicet intremuit custos in limine Ianus,
Quique cliens Iano, ianuaque ipsa labat:
Anxiaque attonitis fugere repagula valuis;
Fracta triumphali sub pede claustra iacent.
Audiuit strepitumque, seræ, strepitumque catenæ,
Latratumque canis, Magdaleosque pedes,
Comus, vitum fortè sales miscebat Iaccho:
Emicat attonito limine sollicitus:
Cui dextrâ fax viua micat, fax cinctâ corollis,
Et sedet in læuâ tinnula lingua chely.
Lutea palla viret nitidis intexta smaragdis,
Et picturatis stat coma vincta comis.
Diues opum, diues pictæ vestis & auri,
Auratam sequitur ludicra pompa ducem.
Picta sinum gemmis, gemmis radiata capillos

Hic

Hic Charis, & Charitos duxq; comesq; Iocus.
Et vibrat hic thyrsos fallace dolosus Iacchus,
Quæque comes Baccho garrula pica canit.
Et comes it Como Momus, cui dextra salino
Candet, vt urbano temperet ora sale.
Quin & scurra procax nigro sale, & asper aceto
Liuor, idem rabido cum cane carpit iter:
Candida cui blando distillat lingua veneno,
Atra sed immiti pectore fella virent.
Comus vt aspexit antiquæ dotis inanem
Magdalin in lacrymis, Magdalin in gemitu;
Hæsit, & in vultum visus defixit hiantes:
Cum grege lasciuo, nabra lyræque silent.
Perstrinxit stupor attonitum: at simul externato
Mens Como rediit, lumina torua rotat;
Elatratque procax aspro fera iurgia rictu:
Triste caput limo sannio dente ferit.
Iamque trahens rugas, vnco conuitia naso
Crispat, & excusso vertice probra vibrat,
Acres fremens, frendensque: Quid hoc? sic ergo
pudoris
Immemor, ad Domini Magdala nuda torum?
Dedecoris comes infamis pudor ibit honesto
Nunc epulo, fœdis spargere probra notis?
Magdalis ista fides? hæc vltima Bethanidarum
Gloria, & antiquæ nobile stemma domus?
Illa puellarum clarissima Cyprigenarum
Vah ibit Solymo lurida larua foro?
Præ scelus indignum! Sed prælia plura parantem
Subruit attonito cum grege diuus Amor:
Magdaleasque faces lacrymis extinxit, & ignes,
Quos serit hac Comi de face cæca Venus.

Ex-

Extinctam gemit ille facem, euertatque corollas,
 Nabliaque, & quidquid turba petulca trahit.
 Et simul aligero pede turbinis instar in auras
 Emicat, & Solymæ compita quadra fecat.
 At verò iam victor Amor, tremor ille Pudoris,
 Ceu potius casto pulcher honore Pudor,
 Victa triumphato Scribarum limina Como
 Ingreditur, cui dux pro face stella præit.
 It Timor, & nudo formosa Modestia vultu,
 It Pudor elingui doctus in imbre loqui.
 It Dolor, it pullo cui plurimus vnio peplo
 Candet, & includit Spes comes alba latus.
 Quin etiam adserpit sparsis Metanœa capillis;
 Læna quatit pectus, spicula dextra gerit.
 Magdalis insequitur lacrymis suffusa ruborem,
 Auspice quam ducit dux Metanœa manu.
 Aligeri circum glomerant pia turba clientes,
 Et tacitis agitant orgia festa choris:
 Arcanoque sacras animant sub pectine chordas;
 Cælestes tacitâ cor legit aure sonos.
 Quaque subit sua regna nouos Metanœa penates,
 Inque toro solium iam locat ipsa suum.
 Vela, stolas, torques, stellata monilia gemmis,
 Et Tyrias pallas vindice calce terit.
 At chorus ætherius, cassiamque, crocumque, rosamque;
 Spargit odorata munera rara manu.
 Dat costum cassiamque focis, & thure vaporat;
 Vnde piat castus claustra nefasta vapor.
 Gratus odor oculis passim respirat eburnis,
 Et vapidos afflat mellis odora lares.
 Mirantur Superi, Scribæ mirantur odorem
 Insolitum, & si quis mistus odore liquor.

Plu-

Plurimus ille sacro sese sed miscet oliuo,
 Quem sibi Magdaleo stillat ab ore dolor.
 Euge, piis oculis, oculis quos opprimit imber,
 Ignee dux radios his Amor adde tuos:
 Et face pro Comi, fumoque nigrante Voluptæ,
 Quem nox Tænario conflat opaca rogo,
 Magdaleis oculis æterni fideris instar
 Mox in Amore dabit aurea tæda diem.

ELEGIA VIII.

Medicina MAGDALENÆ.

CHRISTE saluber ades, nullis mihi cog-
 nite sæclis.

Magdala quærit opem: Christe saluber ades.
 O salve mea lux, iterum lux aurea salve,
 Christe mihi medicam prome salutis opem.
 Hei mihi! quot lunas, & quot mors annua soles,
 Ire dat ærumnis astra maligna meis!
 Cur mihi tam longas mortis mora prorogat
 horas?
 Debuerat rapidas sol properasse rotas.
 Aureus an fractis currus consistit habenis?
 Cur adeo lento serpit in orbe dies?
 Omnia quæ mutant, non mutant astra dolores;
 Sive redux vesper, sive recursat Eos.
 Alternos agitant sol & vaga luna triumphos:
 Ast meus immoto perstat in axe labor.
 Sirius apicis si decoquit ignibus herbam,
 Decolor herba novas mox bibit imbris aquas.
 Si teneram Boreæ vis sauciat aspera myrtum,
 Ab mihi Zephyro myrtus adoptat opem.

Gnos-